

Gospa: »Pridi, pridi, srček moj, da te posadim za mizo.«

Tonček: »Ali res?« —

In šel je Tonček v sobo. Vesel je bil taisti večer; dobro se mu je godilo. V veselju pa je tudi gospej razodel, kako je piščalko dobil, in da piščalka privabi vsako ovco, katera zasliši njeno piskanje. To je bilo dovolj za gospo. Tisti večer je bil Tonček silno truden. Zato je odmolil večerno molitev, položil piščalko na mizo, pa legel na postelj.

»Kolikorkrat bom dihnil, tolikrat moli ti, angeljček moj, mesto mene, in ti, moj patron sv. Anton. Jezušček, Marija in sv. Jožef, Vam se izročim O Jezus, Tebi živim; o Jezus, Tebi umrjem; — o Jezus, — Tvoj sem — živ — in — mrtev. — Am . . .!« Tako je še šepetal in šepetaje trdno zaspal in spal spanje pravičnega.

In gospa je zaklenila vrata dvakrat, pa odšla v drugo sobo.

In peklenšček je vdahnil gospej črno, grozno misel . . . Vrata so dvakrat zaklenjena, in okna so z mrežo in težkim železjem preprežena, Matevža ni doma, Tonček trdno spi, in gospa snuje črne, pogubne misli!

(Dalje sledi.)

J. S.



Kaj delajo angelji?

III.

Panašnja slika, ki nam kaže angelja, kateri vodi svojega varovančka po brvi čez globok prepad, pa nas uči, kako nas angelji varujejo v telesnih nevarnostih in kako nam pomagajo v časnih potrebah.

Bog je dal malim otročičem tudi zemeljske varihe, dobre stariše, učitelje in druge voditelje; a mnogokrat je otrok v takih nevarnostih, v katerih mu človeška moč ne more več pomagati, marveč ga more rešiti le nebeška pomoč. Zemeljski voditelji namreč večkrat ne

vidijo preteče nevarnosti, da bi jo preprečili; večkrat jo opazijo že prepozno, ko se ne dá več odstraniti. Tudi ne morejo vedno in povsod pred očmi imeti svojega varovančka. V takih okoliščinah pa pride otroku na pomoč angeljček varih. O, koliko otrok bi bilo že izgubilo zdravje ali celo življenje, ko bi jih ne bil ob-



varoval desni angeljček! Dokaz nam je zgodovina, pa tudi lastna skušnja. Naš list »Angeljček« vam je že letos povedal več takih zgledov, pa bi jih lahko še veliko, veliko. Za danes naj vam opiše le to-le, kar se je zgodilo pred dvajsetimi leti v neki vasi blizu Save na sv. Petra in Pavla dan.

V vaški podružnici so imeli ob 10. uri opravilo ter častili svojega patrona sv. Petra. Po opravilu pa so si privoščili tudi kozarec vina v bližnji gostilni pri »Slovenecu«. Ni čuda tedaj, da je imela mati gospodinja, ki je bila čisto sama doma, opravila čez glavo. Zgodaj dopoldne položi zato spat svojega še ne prav dveletnega sinčka Cenčeka v posteljico, stoječo tik okna v sobi v zgornjem nadstropju, in v naglici pozabi zapreti odprto okno ter gre po svojih opravilih. Dete se zbudi, spleza na okno ter sede tako, da nožice moli venkaj čez okno. — Mati streže spodaj gostom in gre po steklenico vode na vodnjak, ki je bil kakih 30 korakov pred vežo na dvorišču. Naenkrat jo mali sinko pokliče: »Mama! mama!« in smehljaje maha z nožicama čez okno visečima. — Vsa trda samega strahu se vrne mati nazaj ter hiti v zgornje nadstropje, odpre tiho vrata in krčevito zgrabi dete od zadaj. Potem še-le, ko ga drži v rokah, si upa in more izpregovoriti: »Za božjo voljo! kako vendar, da nisi padel?« A dete hitro odgovori: »Mama, saj me je fantek držal.« — Fantka nobenega nikjer ni bilo, — bil je pa brez dvoma drug fantek — angeljček!

* * *

Vidite, koliki dobrotniki so nam angelji varih. Le stanovitno se jim priporočajte vsak dan vsaj zjutraj in zvečer; pa še med dnevom večkrat mislite na svojega najboljšega prijatelja — angelja variha. Prosite ga, da bi vam pomagal pri vaših opravilih, pri učenju itd., prosite ga, da bi vas varoval vse telesne nesreče in nevarnosti; še prav posebno pa ga prosite, da bi vas obvaroval vse dušne škode — greha in hudobije in da bi vam pomagal vsikdar prav lepo Bogu služiti!



Pri molitvi.

Nežno sklepaš ti ročice,
Radost sije iz očij,
Izgovarjaš k Bogu klice,
Ki te mati jih uči.

Krog glavé vijó se kodri,
Ki so licu kot okvir;
In očesci jasnomodri
Sevajo nebeški mir.